

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1962 r.

w sprawie ustanowienia cel na towary przywożone z zagranicy.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na towary przywożone z zagranicy ustanawia się cła określone w taryfie celnej przywózowej, chyba że taryfa ta wskazuje, iż przywóz dopuszcza się bez cła.

2. Towary przywożone przez wykonawców narodowych planów gospodarczych w zakresie obrotu towarowego z zagranicą, zgłoszone przez nich do odprawy celnej i odprawione przez urząd celny bez zastrzeżeń, są wolne od cła.

3. Wykonawców narodowych planów gospodarczych w zakresie obrotu towarowego z zagranicą określa Minister Handlu Zagranicznego.

§ 2. Przywóz towarów przeznaczonych dla odbiorców będących osobami fizycznymi nie wymaga pozwolenia, chyba że wymóg uzyskania pozwolenia przewiduje taryfa celna.

§ 3. 1. Taryfa celna zawiera dwie kolumny stawek: kolumnę I oraz kolumnę II.

2. Stawki kolumny I stosuje się do towarów przywożonych w ilościach nie przekraczających każdorazowo ilości podanej przy stawkach tej kolumny.

3. Stawki kolumny II stosuje się do towarów, dla których cło w kolumnie I nie jest przewidziane, oraz do towarów przywożonych w ilości większej niż podana przy stawkach kolumny I. W tym przypadku stawkę kolumny II stosuje się tylko do tej ilości towaru, która przekracza ilość podaną przy stawce kolumny I.

4. Do towarów podlegających cłu według stawek kolumny I stosuje się stawki kolumny II, jeżeli częstotliwość przywozu tych towarów lub inne okoliczności wskazują, że towary te nie są przeznaczone do osobistego użytku odbiorcy (przywoźącego) lub jego rodziny.

§ 4. 1. Podstawą stosowania pozycji taryfy celnej jest materiał, z którego towar wytworzono, z uwzględnieniem stopnia obróbienia tego materiału i przeznaczenia towaru.

2. Przedmioty złożone z różnych materiałów, a w taryfie celnej nie wymienione, należy cłić według pozycji, która obejmuje główną składową część tych przedmiotów o najwyższej stosunkowo wadze; jeżeli jednak inna część składowa, choćby o wadze mniejszej, stanowi bezspornie o istotnej wartości towaru, przedmioty te należy cłić według pozycji, która obejmuje tę część składową.

3. Mechaniczne mieszaniny ze składników, podlegających różnym stawkom, jeżeli w taryfie celnej nie wymieniono tych mieszanin osobno, należy cłić według składnika podlegającego najwyższej stawce, o ile składnik ten, niezależnie od jego ilości, stanowi o istocie wartości mieszaniny.

4. Do towaru nie wymienionego w taryfie celnej stosuje się pozycję o stawce najwyższej spośród pozycji obejmujących towary najbardziej zbliżone pod względem materiału, stopnia obróbienia albo też użytku, do jakiego służy.

§ 5. 1. Cło wymierza się według podanych w taryfie celnej podstaw wymiaru, przy czym groszowych końcówek sum do 50 gr nie pobiera się, a końcówki ponad 50 gr zaokrągla się wzwyż do złotego.

2. Przy wymierzaniu cła od wagi podstawą wymiaru jest waga netto towaru, jeżeli taryfa celna inaczej nie stanowi.

3. Specjalne opakowania, nie używane zazwyczaj do opakowania towarów, podlegają ocenie osobno według odpowiednich dla nich pozycji.

§ 6. 1. Do przedmiotów używanych, objętych pozycjami 182—184, 186—197 i 213—217 taryfy celnej, przywożonych przez osoby pobierające rentę albo nadsyłanych pod adresem tych osób stosuje się ulgową stawkę celną.

2. Ulgową stawkę celną stosuje się również w przypadku, gdy odbiorcą przedmiotów, o których mowa w ust. 1, jest osoba korzystająca z pomocy społecznej.

3. Ulgowa stawka celna wynosi:

- 1) od używanej odzieży, bielizny, konfekcji i pościeli — 5 zł od 1 kg, jeżeli ilość tych przedmiotów nie przekracza wagi 10 kg netto;
- 2) od używanego obuwia — 5 zł od 1 pary, jeżeli ilość obuwia nie przekracza 5 par.

4. Ulgową stawkę celną stosuje się na wniosek osoby zainteresowanej na podstawie dowodu stwierdzającego, że odbiorca pobiera rentę, albo na podstawie zaświadczenia organu do spraw pomocy społecznej przydział właściwej ze względu na miejsce zamieszkania odbiorcy rady narodowej stwierdzającego, że odbiorca korzysta z pomocy społecznej.

5. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określa zasady i tryb wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4.

6. Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Łączności określa tryb stosowania ulgowych stawek celnych przy przesyłkach pocztowych.

§ 7. 1. Zakazuje się przywozu pism, druków, wizerunków lub innych przedmiotów, których posiadanie, przechowywanie lub rozpowszechnianie jest zabronione przez prawo albo które mogą w inny sposób służyć celom sprzecznym z dobrem i interesami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Do przedmiotów, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie przepis art. 10 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne.

§ 8. Minister Handlu Zagranicznego może:

- 1) w drodze rozporządzenia dokonywać zmian stawek celnych w przypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarczymi Państwa, a zwłaszcza w przypadkach zmiany cen towarów;
- 2) wydawać wytyczne w sprawie stosowania taryfy celnej.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1960 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywózowej (Dz. U. Nr 43, poz. 262); pozostaje jednak w mocy taryfa celna przywózowa stanowiąca załącznik do tego rozporządzenia.

§ 10. Przepisy wydane na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 9 zachowują moc stosownie do art. 48 ust. 2 prawa celnego.

§ 11. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.